

OBSAH

Předmluva	1
Zkratky	2

Ú v o d.

§ 1. Literatura k civilnímu procesu římskému	3
§ 2. Základní pojmy a obraz vývoje.	5

1. Ústřední princip: oddělení jurisdikce od nalézání práva. — 2. Základní struktura: rozdělení na řízení *in iure* a řízení *apud iudicem*. — 3. Počátky procesu. — 4. Jurisdikce, zvláště *actionem dare* a *iudicem dare*. — 5. Ustavení sporu jako iniciativní činnost stran a magistrátské schválení. — 6. Římské pojetí součinnosti stran. — 7. Co následuje po ustavení sporu. — 8. Dnešní žaloba a římské *actiones*. — 9. Materiální a procesní význam *actionis*. — 10. Základní ráz klasického procesu. — 11. Proces poklasický a justiniánský.

DÍL I.

Starý proces a proces klasický.

§ 3. Proces legisakční	14
----------------------------------	----

1. *Legisactiones*. — 2. *Iurisdictio*. — 3. Soukromé obeslání podle zákona XII t. — 4. Obecné podmínky ustavení sporu. — 5. Překážky. *Confessio*. *Indefense*. — 6. Procesní legisakce. I. L. a. *sacramento*, a) *in rem*, b) *in personam*. Řízení *apud iudicem*. II. L. a. *per iudicis postulationem*. III. L. a. *per conditionem*. — 7. Exekuční legisakce. I. L. a. *per manus iniectioem*. *Manus iniectio iudicati*, *pro iudicato*, *pura*. II. L. a. *per pignoris capionem*. 8. Doplněk legisakcí. *Agere per sponsionem*.

§ 4. Procesní reforma	24
---------------------------------	----

1. Ztrnulost a nepostačitelnost procesu legisakčního. — 2. Reformní procesní zákony. — 3. Celkový ráz nového řízení. — 4. Počátky formulového procesu v procesu peregrinském. — 5. *Iudicia legitima*. *Iudicia imperio continentia*.

§ 5. Normální průběh formulového procesu až do <i>litiskontestatae</i>	26
--	----

1. Praetorská úprava zákonné soukromé *iniusvokace*. — 2. Žalobcova editio a *postulatio actionis*. — 3. Zkoumání osobní způsobilosti stran. — 4. Postavení a projevy žalovaného. — 5. Jeho oposice proti formulí. — 6. Dekret, povolující formulí. — 7. Dosazení soudce. — 8. Procesní dohoda stran. *Litis contestatio*. Rozkaz *iudikační*. — 9. Zvlášť o případu *excepce*.

§ 6. Struktura formule a různé druhy formulí 32

1. Mluvnické charakteristikum formule. Odvozenost formule, chápání jako norma, z vyšší normy. — 2. Intence. In ius concepta, in factum concepta. — 3. Intentio certa, incerta. — 4. Demonstrace. — 5. Kondemnace. Zásada peněžní kondemnace. Condemnatio certa, incerta. — 6. Arbitrium de restituendo. — 7. Adiudikace. — 8. Formula praeciudicialis. — 9. Praescriptio pro actore.

§ 7. Typičnost a roztržidění formulí 37

1. Rozdíl mezi procesní formulí a dnešní žalobou. Typická vyhráčenost jednotlivých formulí. — 2. Formule I. in ius, in factum conceptae, II. certae, incertae, III. arbitrarie, IV. civiles, praetoriae, V. ficticiae, se záměnou subjektů, utiles. — 3. Hmotně-právní rozdělení žalob. Actiones I. in rem, in personam, II. bonae fidei, stricti iuris, condictiones, III. ex contractu, ex delicto, IV. reipersecutoriae, poenales, mixtae, V. temporales, perpetuae, VI. simplices, duplices, VII. privatae, populares, VIII. praeciudiciales, IX. arbitrarie, X. noxales.

§ 8. Exceptio a praescriptio pro reo 43

1. Exceptio, jako doložka, činící kondemnaci podmíněnou, uplatňující jiné normy, než na kterých je založena intence. — 2. Dějinné východisko v kontraposici práva civilního a praetorského. — 3. Exceptio, provádějící normu legis imperfectae a senatusconsulta. — 4. Další funkce, odpomoci jednostrannosti intence, vyloučení z fakta, zakládajícího intenci, určité případy. — 5. Exceptio, uplatňující procesní vady. — 6. Účinek exceptio. — 7. Replikace. — 8. Exceptiones vulgares, utiles. Exceptiones peremptoriae, dilatoriae. — 9. Praescriptio pro reo. Vývojově jako přechodný útvar mezi denegací a excepti.

§ 9. Denegatio 49

1. Význam dekretu praetorského, povolujícího žalobní formulí. Odepření magistrátského povolení. — 2. Z důvodů procesních. Nepříslušnost a jiné překážky. — 3. Denegace z důvodů práva hmotného. Poměr mezi denegací a excepti. — 4. Rozdíl mezi denegací a osvobozujícím rozsudkem.

§ 10. Skutečnosti, pozměňující normální běh procesu 52

A. Confessio in iure.

1. Confessio in iure. — 2. Doznání povinnosti, uplatňované intencí dare certae pecuniae. — 3. Jiné případy doznání. — 4. Případy, kdy neučiněné doznání vede k odsouzení in duplum.

B. Nesplnění defensní povinnosti.

5. Nesplnění defensní povinnosti. — 6. Proti žalobám in personam stanovena defensní povinnost. — 7. Omezené účinky nesplnění defense rei při žalobách věcných, defense poddaného při žalobách noxálních. — 8. Případy, kdy povinnost defense zahrnuje povinnost zřídit jistoty. — 9. Případy, že se dlužník nedostaví.

C. Ius iurandum in iure.

10. Ius iurandum in iure. — 11. Případy a následky. — 12. Ius iurandum voluntarium. — 13. Ius iurandum calumniae.

D. Interrogatio in iure.

14. Interrogatio in iure. — 15. Zvláště při žalobách, uplatňujících dědicovo ručení a při žalobách noxálních. Účinky response kladné a záporné, pravdivé a nepravdivé.

§ 11. Účinky litiskontestace	57
1. Konsumpční účinek. — 2. Iudicia legitima. — 3. Iudicia, quae imperio cont. — 4. Žaloba in rem. — 5. Procesní obligace. Závislost rozsudku na litiskontestaci; význam zásady omnia iudicia sunt absolutoria. — 6. Plus petitio. Minus petitio. Plus nebo minus při kondemnaci. Opominuti excepce. — 7. Význam itiskontestace při žalobách časově omezených, při žalobách, nepřecházejících na dědice. — 8. Translatio iudicii. — 9. L. c. repetita die.	
§ 12. Procesní zastoupení	63
1. Smysl klasického alieno nomine agere. — 2. Zastoupení voluntární, zákonné. — 3. Typické figury procesních zástupců. Cognitor. Procurator. — 4. Otázka plné moci. — 5. Zástupcovy kauce a spolu problém konsumpce při procesním zastoupení.	
§ 13. Řízení apud iudicem.	
Jeho cíl, průběh a ukončení rozsudkem	66
1. Vázanost soudcovou formulí. — 2. Soudcovo officium. — 3. Zevní podoba přelíčení. — 4. Důkazní prostředky, břemeno, volné oceňování důkazů. Klasické pojetí pozdějších právních domněnek. — 5. Rozsudek. Odsuzující. Osvobozovací. — 6. Rozsudek samosoudců, rozsudek vydaný sborem soudců. — 7. Přítomnost stran.	
§ 14. Právní moc rozsudku	71
1. Vylučující účinek rozsudku. — 2. Při actiones in rem. Při actiones in personam. Při sporech, kde je pasivní legitimace dána držbou věci. Nerativovo shrnutí nauky. — 3. Positivní funkce právní moci. — 4. Působení po stránce subjektivní.	
§ 15. Řízení exekuční	74
1. Zeslabení osobní exekuce. — 2. Universální exekuce majetková. — 3. Zahájení exekuce. — 4. Venditio. — 5. Cessio bonorum. — 6. Počátky singulární exekuce. Pignus in causa iudicati captum.	
§ 16. Řízení interdiktní	78
1. Vznik interdikt a pojem. — 2. Srovnání interdikt s formulí. — 3. Obecný rozhled po interdiktním řízení. — 4. Rozdělení interdikt. — 5. První fáze řízení interdiktního. — 6. Druhá fáze řízení: I. Řízení per sponsionem, navazující na interdictum simplex. II. Řízení per sponsionem, navazující na interdictum duplex. III. Řízení per formulam arbitrariam.	
§ 17. Restitutio in integrum	84
1. Pojem restituce. — 2. Důvody restituční. — 3. Řízení restituční. — 4. Příznivé rozhodnutí o restituci, zakládající přímo povinnost quasi ex causa iudicati. Rozhodnutí, umožňující restitutovi řádnou soudní cestu. Actio rescissoria.	
§ 18. Praetorské stipulace, missiones in possessionem, iudicium calumniae	87
1. Stipulationes praetoriae. — 2. Jejich cíl a rozdělení. — 3. Příklad. — 4. Missio in possessionem. — 5. Iudicium calumniae decimae partis, tertiae partis. — 6. Iudicium contrarium.	

§ 19. Extraordinaria cognitio	89
1. Jednotlivé klasické případy mimořádného řízení. — 2. Význam extraordinariae cognitionis v právu Justinianově. Oficiální texty. Případy řízení, zvaného summam cognoscere.	

DÍL II.

Poklasický a justiniánský proces.

§ 20. Zánik procesu formulového	92
1. Souvislost demokraticko-republikánského státního zřízení s organizací klasického procesu; zákonné zrušení formulí a hypotézy o poněhlém postátnění klasického procesu. — 2. Celkový ráz nového řízení; nová říšská soudní organizace.	
§ 21. Zahájení procesu	94
1. Různé druhy evocationum. Denuntiatio. — 2. Reforma Constantinova. — 3. Libellus conventionis. — 4. Úřední vyřízení libellu. — 5. Editio actionis. — 6. Účinky doručení libellu. — 7. Povinnosti žalovaného.	
§ 22. Ústní jednání před soudem	97
1. Principium quaestionis. — 2. Začátek meritorního jednání. — 3. Problém litiskontestace. — 4. Účinky litiskontestace. — 5. Rekapitulace.	
§ 23. Exceptio a její funkce v novém procesu	101
1. Rozhled. — 2. Právní základ nové excepcce. — 3. Nová úprava řízení. — 4. Rozdělení excepce.	
§ 24. Řízení důkazní	104
1. Nový duch norem důkazního práva. — 2. Důkaz svědecký. — 3. Důkaz listinami. — 4. Přísaha. — 5. Právní domněnky. — 6. Interrogationes.	
§ 25. Rozsudek	107
1. Konečný rozsudek. — 2. Částečný rozsudek, odsouzení in rem a jiné novoty. — 3. Vztah rozsudku k žalobnímu návrhu. — 4. Relatio ad maiorem potestatem. — 5. Publikace rozsudku. — 6. Kontumační rozsudek.	
§ 26. Odvolání	111
1. Odvolání, jeho přípustnost a podání. — 2. Řízení odvolací. — 3. Právo novel.	
§ 27. Řízení sumární a proces reskriptový	113
1. Summatim cognoscere. — 2. Interdicta. — 3. Proces reskriptový. Prosba k císaři o rozhodnutí. — 4. Řízení.	
§ 28. Exekuce a konkurs	115
1. Singulární exekuce. — 2. Konkurs. — 3. Exekuce osobní. — 4. Moratorium.	
§ 29. Promlčení	117
1. Zavedení promlčení. — 2. Původ myšlenky promlčení. — 3. Lhůta a další náležitosti. — 4. Začátek. — 5. Účinky.	
Rejstřík věcný	119